

عنوان مقاله:

بهره مندی از بام سبز در ساخت سکونتگاههای شهری، گامی به سوی معماری پایدار

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیده مرضیه طبایان - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

مریم زنجانی عبدالعلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، گروه معماری، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری در دهه 1970 میلادی، نتیجه آگاهی بشر نسبت به مسائل محیط زیست، مشکلات فرهنگی- اجتماعی و اقتصادی شکل گرفت. یکی از مهمترین اهداف توسعه پایدار، حفظ طبیعت و توجه به مسائل زیست محیطی است که از جمله آنها که جهان امروز با آن دسته پنجه نرم می کند، کاهش آلودگی هوا و بهره مندی از انرژی های پاک می باشد. اصلاح نگاه به مسائل عنوان شده و تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده می شود. از این رو امروزه بشر به دنبال راهکارهایی در جهت حفظ محیط زیست برای تحقق امر معماری پایدار جهت رسیدن به مکانی پایدار برای گذران یک زندگی سالم می باشد، از این رو در این میان ساخت بام های سبز بر فراز سکونتگاههایی شهری امری کارآمد برای شهرها می باشد که می تواند در کنار حفظ محیط زیست شهری (اما این بار به جای قرار گیری در کنار خانه ها بر فراز آنها) و به دنبال آن تولید اکسیژن، آلودگی های فراوان ناشی از خودروها و کارخانه های صنعتی را از بین برده و هوایی پاک به دور از آلودگی صوتی ناشی از آنان برای ساکنین شهرها به دنبال داشته باشد. از این رو در این مقاله با استفاده از مطالعات کتابخانه ای ابتدا به تعریفی کامل از معماری پایدار و اهداف آن پرداخته شده است، سپس با بررسی انواع سیستم های بام سبز در سکونتگاههای شهری و بیان ویژگی های آنها بهره مندی از این سیستم ها را به عنوان راهکاری عملی جهت تحقق امر معماری پایدار بیان داشته است

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، بام سبز، سکونتگاههای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/382975>

